

AJÁNLÁS

Javaslom vitéz Siklói András barátunk anyagait a hazai eltitkolt csődfőokokról valamennyi településen vitát indító idemellékelt anyaggal együtt terjeszteni, hogy világosabbak legyenek a tényleges érdekeltségek és egyéb háttér-összefüggések!

***Melléklet: VAN MEGOLDÁS: MINDEN TELEPÜLÉSEN, MINDEN MAGYAR TUDJA MEG ÉS VITATKOZZON IS RÓLA!* (Iratjel: *mindenkimindenholvitatkozzonrola140414sum*)**

Verőce, 2014. 04. 17.

Tejfalussy András

Közzétéve: www.tejfalussy.com / AJÁNLÁSOK / MEHNAM / Antiszemétizmus / Vitarovat

Kedves Barátaim és Harcostársaim!

Hosszú hallgatás csendjét töröm meg ezúttal az ideai első körlevelemmel, csatolva benne két publicisztikámat és két előadásom hirdetését. Elnémulásom oka meglehetősen sokrétű és súlyos betegségem volt (részletesen lásd egyik cikkemben!), melynek még most sincs vége, de már gyógyulófélben vagyok, s lassan az életkedvem is visszatér. Remélhetőleg írni se felejtettem még el, de ezután alighanem csak ritkábban szólalok meg, mert jóval többet kell pihennem és a szabad levegőre jánom.

Akik érdeklődtek sorsom felől, és biztattak a fizikai erősödésemre is, azoknak hálásan köszönöm, s egyben mindenkit kérek, hogy szokás szerint ezt a leveletem is továbbítsa címlistáira (esetleg személyes ajánlásával), ill. a benne foglaltakat egyéb módokon is közölje, sokszorosítsa. Az előadásaimra is jöjjön el, aki csak tud.

Most, a halál torkában döböntem rá igazán, milyen semmisség egy emberélet. Ennek dacára úgy vélem, hogy amíg bírom, és szellemi képességeim birtokában vagyok, föltétlenül folytatnom kell a küzdelmet, mert minden gondolat és cselekedet hasznosulhat szerencsétlen nemzetünk javára (ha nem azonnal, akkor később). Mivel közös vészőfutásunk valószínűleg továbbra sem ér véget (lásd választási elemzésemet!), mindenkit az aktív ellenállásra biztatok, hiszen közéletünk változatlanul gaztettekkel és bűnözőkkel fertőzött.

A Magyarok Istene óvja minden lépésünket! Áldott húsvétot és jézusi föltámadást az egész keresztrefeszített magyarságnak!

Honfitársi szeretettel Siklósi András

4 melléklet

Melléklet-1.

Siklósi András

Főlényesen győzött a Fidesz, leböngött a balliberális bűnbanda; tovább erősödött a Jobbik, de így is csak harmadik lett

Bár hivatalos végeredményt (elsősorban a határon túliak s az idegenben dolgozók szavazatainak késedelmes feldolgozása miatt) előreláthatólag csak napok múlva hirdetnek, aligha változhatnak már jelentős mértékben az eddig közzétett adatok s a belőlük levonható következtetések. A dolog lényegében eldőlt, sajnos nem éppen a nemzet javára, s a továbbiak legfőljobb csak finomíthatják, árnyalhatják valamelyest a képet.

Legelőször nézzük tehát a száraz tényeket. Az új (több ponton is vérző) választási törvény értelmében a korábbi 386 képviselő létszáma ezután 199-re csökken, azaz nagyjából a felére, ami bőven elég egyre fogyó lakosságunkhoz viszonyítva. A „kopogtató cédulák” eltörlése s az indulási feltételek megkönnyítése miatt 18 párt és pártszövetség volt képes országos listát állítani, s az egyes körzetekben minden korábbinál több egyéni jelölt is nekivágott, persze a többségük abszolút esélytelenül. Tekintve, hogy mindössze 4 társulat tudta az 5 %-os küszöböt átugrani, az összes többi pedig együttesen is csupán 3,6 %-ot kapott (azaz egyenként maximum 0,5 %-ot vagy annál kevesebbet), ezért velük nincs értelme tovább foglalkozni. A részvételi arány – hála a sok szélhámosságnak, gazemberségnek, hazug ígéretnek, korrupciónak stb. – mélypontra süllyedt, melynél alacsonyabb csupán 1998-ban volt. Országszerte átlagosan 60 %, vidéken (körzettől függően) 54-59 %, Budapesten 62 % választó járult az urnákhoz. Főként a tömeges „taktikai” átjelentkezések miatt néhány szavazóhelyiség nem zárhatott be időben, ezért az eredmények (2010-hez hasonlóan) csak 2 óras késéssel kezdtek csordogálni. Kirívó csalásokról, visszaélésekről eddig nincs értesülésem, ami persze korántsem jelenti azt, hogy minden a legnagyobb rendben zajlott; inkább csak azt, hogy érdemi jogorvoslat híján nincs túl sok értelme az egyes furcsaságokat fölhánytorgatni, hiszen Abszurdisztánban néhány szabálytalanság és törvénytelenkedés nélkül szinte fejre állna a megszokott virtuális valóság.

A **Fidesz-KDNP** összesen 133 mandátumot (ebből 96-ot egyénileg, 37-et listán) szerzett, ami 66,8 %-nak felel meg (a pártlistára 44,5 %-ot kaptak). Úgy tűnik, éppen elérték a 2/3-os többséget (+1 mandátumon múltot), viszont 2,1 millió voksuk 600 ezerrel kevesebb, mint 2010-ben. Az **MSZP és szatellit-szövetségei** 38 mandátumot nyertek (ebből 10-et egyéniben), ami végül 19,1 %-ot ér (közös listájukra 26,0 %-ot kaptak). 1,2 millió szerencsétlent sikerült megtéveszteniük, ami 200 ezerrel több, mint legutóbb. A **Jobbik** 23 parlamenti helyet ért el, vagyis 11,6 %-ot (a listára 20,6 % futott be). Mostani közel 1 millió szavazójuk nagyjából 120 ezerrel haladja meg 2010-es híveik számát. Az **LMP** a minimális 5 mandátumával, azaz 2,5 %-ával (listán 5,3 %) éppen elérte a bejutási küszöböt. 245 ezren döntöttek mellettük, viszont 2010-hez képest több tízezer főt vesztek. Dióhéjban ennyit tartottam fontosnak megjegyezni, most viszont vizsgáljuk meg röviden a 4 „élcsapatot”.

A **Fidesz** továbbra is kormányon maradhat, és nem kényszerül koalícióra senkivel. Nagyarányú győzelmet aratott, s ez még akkor is igaz, ha valamilyen későbbi fejlemény folytán nem érné el a 2/3-ot. Mindenképpen kényelmes többsége lesz a Házban, s a most végződő ciklusban lényegében megalapozta hosszú, zavartalan uralkodását fölöttünk; s úgy bebetonozta magát, hogy immár roppant egyszerűen bármit elérhet, hiszen az Alaptörvényt és a számottevő sarkalatos törvényeket már mind keresztülvitte. Ha pedig alkalmasint szüksége lenne egy-egy ügyben még néhány támogatóra, az ő megszerzésük (avagy távolmaradásra bírásuk) sem okozhat gondot. Elképesztően tragikus, ugyanakkor lesújtó bizonyítvány honfitársainkra nézve, hogy egy ilyen köpönyegforgató, harácsoló, agresszív társaság egyáltalán trónra kerülhet (vagy ott maradhat) kis hazánkban, ahelyett, hogy páros lábbal rúgtuk volna fenékre őket, hogy örökre kedvüket vegyüik az öncélú hatalmaskodástól. Hiszen, ha alaposabban áttekintjük, második kormányzásuk 3-3,5 évében csak sanyargattak, fosztogattak bennünket (a saját holdudvaruk kivételével), s bármit végrehajtottak a többség kárára, ha globalista-cionista rabtartóink utasították őket. Lényegében csak az utolsó néhány hónapban lazítottak egy picit a mindnyájunkat fojtogató jármon, s nyújtottak némi gyógyírt a korábbi felelőtlen megszorítások ellenében. Gyakorlatilag semmit sem oldottak meg, semmit sem rendeztek el érdemben, egyetlen ígéretüket sem tartották be (pl. elszámoltatás, rend és biztonság, valódi munkahelyteremtés, devizahitelek megmentése, termőföldjeink megóvása stb.). Most pedig már tervezni sem tudtak, nem akartak bármiféle jövőképet fölmutatni, sőt egyáltalán írott programjuk sem volt. Az

egész kampánynak azzal vágtak neki, hogy folytatni szeretnék, amit eddig csináltak, vagyis – gondolom – a nemzet módszeres gyengítését és tönkretételét, az ország további kiárusítását és gyarmatosítását, valamint a zsidók és cigányok (s általában a bármifajta idegenek) oktalan pátyolgatását. Ha nem is oly mértékben, mint balliberális versenytársaik (ellenségeik?), de ők is részt vettek abban a rágalmozó, lejárató sárdobálásban, ami csupán pótcelekvésnek nevezhető, s egyáltalán nem vitte előbbre az ország szekerét. Regényeket lehetne írni mulasztásaikról és torz, szakadékba vezető lépéseikről, ugyanakkor nagyítóval és lámpással kellene keresni érdemeiket, de még így sem hiszem, hogy rájuk találnánk a meddőhányók útvesztőiben. S e baljóslatú tévelygés legfőbb vezetője, **Orbán Viktor** személyében, egy megosztó figura, egy megalomániás zseb-Napóleon, egy zsarnoki hajlamokkal megvert törpe-Sztálin; olyan leharcolt, semmirevaló beosztottakkal, mint **Pintér Sándor, Martonyi János, Rogán Antal, Lázár János** és a többiek, akiket aligha szükséges külön bemutatnom. Meg kell állapítanom azt is, hogy a határokon túl először választó testvéreink (talán hálából az állampolgárságért?) állítólag 95 %-ban a Fideszre szavaztak, ami elképesztő rövidlátást, sőt vaktságot tükröz!

Az **Ellenzéki összefogás („kormányváltók”)** azt képzelte magáról, hogy változatlan eszközökkel és módszerekkel, valamint ugyanazokkal a többszörösen bukott, zömmel börtönérett emberekkel (pl. **Mesterházy Attila, Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon, Fodor Gábor** stb.) új utakon járhat, s komoly eredményeket képes produkálni; ám fából nem lesz vaskarika, kutyából se szalonna. Vereségük legfőbb oka, hogy hamis (egymást is utáló, lebecsülő) összekapaszkodásuk alól-mögül kilógott a lóláb, és sátáni pofájukat nem sikerült angyalarcú maszkirozni; továbbá a korrupciós, hazudozási, lopási botrányokon és rutinszerű gyalázkodásokon túl semmi eredetit nem sikerült fölmutatniuk, jószerivel még egy akármilyen programra se futotta erejükből. Nagy szerencséje hazánkknak, hogy EZEK nem jöttek vissza ismét, noha még szívesebben látnánk, ha végleg eltűntek volna a süllyesztőben, vagy éppenséggel a fegyházak (alkalmasint a pokol) legsötétebb bugyraiban. Itt jegyzem meg, hogy szűkebb pátriám, Szeged, fölülmúlhatatlan szégyene, hogy az egyik vidéki egyéni mandátumot éppen itt szereztek meg, mivel jelentős különbséggel **Szabó Sándor (Botka László** jobb keze) lett a befutó az egyik kerületben. Ez a balliberális összeállítás olyannyira ingatag volt, hogy már a választás éjszakáján lényegében szét is hullott, s pillanatnyilag a frakcióalakítás is gondot okozhat nekik, az MSZP kivételével.

Szögezzük le, hogy ebben a siralmas, vérszegény pártmenüben egyedül a **Jobbik** volt méltó arra, hogy rá szavazzunk. Egyrészt végig szimpatikus volt a kampányuk hangneme, azaz mások ledorongolása helyett az ország és a nemzet tényleges bajaival, problémáival foglalkoztak. Másrészt korrekt elemzésekkel, megvalósítható programmal álltak elő (ismét lesz mit a Fidesznek ellopnia!), mely helyenként talán túlzottan is visszafogott, de véletlenül sem szélsőséges. Külön üdvözlendő náluk, hogy nem elégedtek meg az egyszerű kormánycserével, hanem az elmúlt 24 év egészét, a teljes félrecsúsztatott rendszerváltást akarták helyes vágányra terelni, ill. a mérgező vadhajtásokat kigyomlálni; beleértve történelmi Alkotmányunk jogfolytonosságának helyreállítását s egész jogrendszerünk megreformálását, nem utolsó sorban pedig egy vonzó, élhető kárpát-medencei Magyarország megteremtését. Igen szomorú, hogy ilyen hatalmas média-ellenszélben, mondhatni karanténba zárt országban csak ennyit értek el, s nagy kár, hogy nem kaptak felhatalmazást kormányképességük bizonyítására. Persze ők sem tökéletesek és hibátlanok, de mérhetetlen előnyük másokkal szemben, hogy súlyosabb bűnök nem terhelik őket, s egyáltalán nem vettek részt a magyarság megalázásában, tönkretételében és lenullázásában. Réális tervük volt, hogy – megverve az MSZP-t és társutasait – a második erővé növekedjenek (ezt a szegedi kampánygyűlésükön **Vona Gábor** külön is kihangsúlyozta), ám az ismert körülmények miatt erre nem volt sok esélyük. Ettől függetlenül különösebb okuk nincs az elkeseredésre, hiszen vannak objektív helyzetek, amikor bármerre megyünk, falakba ütközünk. Szerintem megtették, amit lehetett, erősödtek is valamelyest, s egyre inkább sikerül lefedniük az ország egészét, míg korábban inkább csak az északkeleti végeken voltak népszerűek. Ezekből a tendenciákból az következne, hogy a legközelebbi, 2018-as választást már toronymagasan meg kellene nyerniük; azonban óvva intek mindenkit ettől a várakozástól, mert egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a Jobbik semmiképpen sem kerülhet hatalomra, erről gondoskodnak a bennünket gyűlölő háttérerők és hazai csatlósai. Döntő áttörésnek kellene bekövetkeznie mind Európában, mind a világban ahhoz, hogy a Jobbik a megérdemelt vezető pozícióba juthasson, remélhetőleg mindnyájunk üdvére. Addig pedig folyamatosan edződniük és dolgozniuk kell, hogy amennyiben hirtelen eljön a változás (forradalom, szabadságharc?) szele, ne érje őket készületlenül, s bármiféle meglepetést könnyedén kivédhessenek.

Az **LMP** az a pártocská, ami nem oszt és nem szoroz különösebben, tehát fölösleges sok szót vesztegetni rájuk. Genetikailag mindenképpen a rossz (legrosszabb!) emlékü SZDSZ-hez kapcsolódnak, noha azok durva és nyílt magyarsághaját, rasszizmusát csak pianóban gyakorolják; bár az ördög sohasem alszik, legfőljebb a kedvező alkalomra vár, ezért nem szabad hinni nekik. Egyszer volt Budán kutyavásár, így a szadeszosok hosszú élőködését és otromba pünkösdi királyságát aligha ismételtetik meg. **Schiffer András** és utánfutói láthatólag nem nőttek még fel a gátlástalan gonoszságban elődeik szintjére, legfőljebb itt-ott az orosz-lánkörmeiket mutogatják. (Irott programjukról nincs tudomásom, ám ettől még létezhet.) Nemzeti szempontból semmi hasznos nem fakadhat belőlük, ahhoz pedig túl gyengék (alig férték át a „tű fókán”, s híveik jelentős részét elvesztették!), hogy félünk kelljen tőlük.

Befejezésül néhány mondat arról, hogy **milyen feladatok hárulnak ránk a közeljövőben**. Népünk döntő hányada mára teljesen kivérzett, minimális anyagi-szellemi-lelki tartaléka sincs, s elvesztette összes hitét és bizalmát a

boldog föltámadásban. Ez a választási eredmény nem sok derűre ad okot, mivel úgy tűnik, tovább folytatódik tömeges sodródásunk a temető felé. Egy szűk komprádor réteg kétségtelenül remekül él, s a külföldi bankok, multi-cégek ezután is megtalálják busás profitjukat, belső zsidó és cigány parazitáink továbbra is zöld utat kapnak; csak éppen a magyar milliók sorsával nem törődik senki. Régi meggyőződéseim (fixa ideám?) szerint hazánk és nemzetünk fölemelése nem történhet meg semmilyen pártbürokráciában, azaz parlamentáris democsokráciában. Ahhoz, hogy ténylegesen rendszert válthassunk, egyidejűleg államformát is váltanunk kell, vagyis mindazt szemétre kell hajítanunk, ami tartósan gátja a jobbító törekvések érvényesülésének. Szabadságot, állami függetlenséget, törvény előtti egyenlőséget, közrendet, biztonságos létfeltételeket és viszonylagos anyagi jólétet kell kiharcolnunk; úgy, hogy közben visszataláljunk régi önmagunkhoz, sajátos arculatunkhoz, megtartó erkölcsünkhöz, szellemiségünkhöz, hitünkhöz és hagyományainkhoz. Bizony ennél csekélyebb részeredményekkel, zsákutcákkal nem szabad beérmünk; ugyanakkor arra is rá kell döbennünk, hogy hiába várjuk a sült galambot, mert a mi tevékeny, radikális részvételünk nélkül a siker elérhetetlen. Bárkit választunk magunk fölé, többé-kevésbé magának gyűjtöget, s még jó szándékkal is elveszik a részletekben, de a nemzet egészének, vagy legalább zömének nyomorúságát képtelen orvosolni. Nem szeretnék vészmadár lenni, de mivel kétszer már megégettük magunkat a Fidesszel, bolond lennék, ha harmadszorra mást várnék tőlük. Adja Isten, hogy tévedjek, de attól tartok, hogy megint igazam lesz. Akkor pedig egy megoldás van csak, ha a saját kezünkbe vesszük a sorsunkat, s józan ésszel, teljes elszántsággal változtatunk az életünkön, vagy legalább fiaink, unokáink jövőjén! Ezt a „közmunkát” nem úszhatjuk meg, mert senki más nem fogja kikaparni számunkra a parázsból a gesztenyét.

Melléklet-2.

Siklósi András

Egy igazi holokausz, valódi gázkamrákkal

Most bizonyos lazán összefüggő eseményekről írok, ám ha a tisztelt Olvasó türelmesen követi cikkemet, a végére bizonyára letisztul a kép, s bárki könnyedén megértheti, hogy a látszólag egymástól távoli történések és gondolatok közt is eltéphetetlen kapcsolat áll fenn, hiszen mindez szorosan rám vonatkoztatható.

Barátaim, ismerőseim hónapok óta kérdezzetik, hogy mi az oka szokatlan hallgatásomnak; önként némultam el, avagy mások kényszerítettek rá. Mindenkinek persze nem válaszolhatok külön-külön, ezért döntöttem úgy, hogy megpróbálok egy esetleges kételyeket eloszlató publicisztikában reagálni. Általában nem szeretek személyes ügyeimmel, pláne egészségi állapotommal nyilvánosan foglalkozni, ezúttal mégis kivételt teszek, elejét veendő bármiféle valótlán következtetés levonásának.

Távol áll tőlem a nagymellényű kérkedés és dicsekvés, ám azt tényként leszögezhetem, hogy hosszú évtizedek óta önzetlenül dolgozom és harcolok az összmagyarság katasztrófális helyzetének jobbításáért, „civil kívülállóként” sajnos eléggé kevés eredménnyel. Azonban a szigorú, kökemény meg nem alkuvásom folyományaként elszenvedett politikai börtön, a szüntelen üldöztetések és mellőzések (nem csupán a cucilizmusban, hanem a hajszálnyival se külön demokratúrában is!) fölöttem sem múltak el nyomtalanul. Sokáig igyekeztem ezeket a baljóslatú következményeket kizárni az életemből, de pár éve eljutottam odáig, hogy immár nem hagyhatom figyelmen kívül hajdan bivalyerős szervezetem egyre komorabb figyelmeztetéseit és segélykérő jelzéseit, ha pályafutásomat valameddig még folytatni kívánom, Isten kegyelmére hagyatkozva.

Tavaly ősszel váratlanul rosszabbra fordultak a dolgok. Már korábban is akadtak gondjaim (egyszer-kétszer kórházba is jutottam velük), viszont az év végén már nem kerülhettem el az orvosi beavatkozást. Számos kór támadott meg egyszerre (pl. cukorbetegség, szív- és vese-problémák, magas vérnyomás, lábvizenyő, zsibbadás stb.), melyek közül az artériás érszűkületek és a keringési rendellenességek bizonyultak a legaggasztóbbaknak. Ennek megfelelően 2013 decemberében egy, idén januárban pedig két értágító műtéten estem át (az utolsó életmentő jellegű volt, hasüregi bevezetés következtében), melyek hatásaként talán sikerül elkerülnöm a korábban beígért (bár általam soha el nem fogadott!) végtagcsonkolást, s ha az üszkösödésből lassan gyógyuló sebeim engedik, normálisan járni is megtanulhatok újra, a jelenlegi sántikálás helyett. „Mellékbüntetésként” az utóbbi hetekben-hónapokban, étvágytalanság miatt, kb. 20 kilót fogytam, erős fájdalmaim vannak, s emellett, hogy időm javát különböző orvosok és vizsgálatok között töltöm, valójában minden közéleti szerepléstől s az írástól, olvasástól is elment a kedvem. Ennek megfelelően a korábban már lekötött előadásaim (pl. a délvidéki 3 és a budapesti Magyarok Házában folyamatban levő 12 részes sorozatom) megtartásán túl semmi egyebet nem vállalok, legalábbis addig, amíg javulásom visszafordíthatatlanná nem válik. (Csak megjegyzem, hogy az idén tavasszal vagy koranyáron esedékes Szittyá Világtalálkozót is elhalasztom 1 évvel, mert ilyen rozoga állapotban nem merek belevágni a felelősségteljes és munkaigényes szervezésbe.) Természetesen bízom az eljövendő jobb időkben, hiszen úgy érzem, hogy még sok feladat vár rám hazánk és nemzetünk védelmében. Ahhoz azonban, hogy ezután is a korábbiakhoz hasonló színvonalon és energiával legyek képes cselekedni, mindenekelőtt hiánytalanul fel kell épülnöm, s persze gyökeresen változtatnom kell eddigi önkizsákmányoló és önpusztító életformámon.

Néhány hónapja a Jobbik nagykátái szervezetének honlapján (után)közölték egy 1999-ben, tehát közel 15 éve készült díjnyertes pályázati tanulmányomat, mely ma is elérhető a világhálón az alábbi címen: *Mennyiben felelősek a zsidók Trianonért?* (Lásd itt: <http://kuruc.info/r/39/13744/>.) Ezért egy soha nem hallott, *Tett és Erő* (vagy valami hasonló) nevű cionista szövetkezés följelentette őket *holokauszt-tagadásért*, engem pedig, mint az írás szerzőjét, tanúként hallgattak ki a Csongrád Megyei Rendőrkapitányságon. Valószínűleg az alábbi mondataimba kötöttek bele a túlbuzgó följelentők. „*Valahol létezik (léteznie kell!) egy titkos forgatókönyv, mely a történelmi Magyarország zsidó kézre játszását, zsidó elbirtoklását vázolja föl. A világalomra törő önjelölt kiválóságok, a kontinenseket, nemzeteket behálózó bankok és multinacionális cégek fajtiszta vezetői, az átlagot semmiben fölül nem múló megpróbáltatásaikból holocaust-legendát, szánalmas gázkamra-mítoszt és pompás üzletet gyártó „túlélők” immár nyugodt bázist, védhető világközpontot, kizárólagos rendelkezésű, „elvitathatatlan” jogosultságú új hazát akarnak maguknak szerezni, a magyarság rovására. (...) Mert itt – a minimális ellenállás, az egészséges önvédelem hiányában – hasonlíthatatlanul könnyebb, akadálytalanabb a betelepülés és a térfoglalás, mert itt néhány év alatt elérhetik azt, amit Izraelben hosszú évtizedek alatt sem sikerült.*” Akkor persze még csirájában sem létezett a mai „gyűlölet-törvény” (azaz a holokamu tagadását tiltó paragrafus). Megjegyzem, az idézett szöveg sehol sem annulálja a hollókosztot, legföljebb némi gúnyos felhang, ill. az ügy szörnyőségéhez nem méltó „bagatellizálás” hallható ki belőle, de a jelenlegi törvényeknek semmiképpen sem lehet visszaható hatálya. Ebben a biztos tudatban mentem be a rendőrségre (számítva persze arra, hogy egy tanúból bármikor lehet vádlott is!), ahol *meglepően korrekt kihallgatásom* alig 40 percig tartott. Egyáltalán nem firtatták a holokausztról alkotott mai álláspontomat, mindössze azt, hogy én írtam-e a szóban forgó művet, s ha igen, akkor mikor. Valamint azt akarták még tudni, hogy a közléssel kapcsolatban megkerestek-e a honlap szerkesztőit, ill. az engedélyem nélkül történt-e a publikálás. Őszintén válaszoltam: nem kérte senki az engedélyemet (sőt a honlapot máig nem is láttam!), de ez az internetes utánközléseknél nem is szokás, így én sem támasztok ellenük semmilyen kifogást. A végén annyit még hozzáfűztem, hogy elég szomorú, ha egy történelmi folyamat „igazságát” az egyértelmű bizonyítékok helyett a törvény elrettentő erejével kell védelmezni. Vajon a mohácsi vész vagy az 1848-49-es forradalom és szabadságharc eseményeit, előzményeit és következményeit miért nem óvja semmilyen büntetőtörvény? Talán azért, mert bárkinek joga van bármilyen megkövesedett dogmát kétségbe vonni, ha kellőképpen felkészült és elmélyült az ügyben, hiszen ellenkező esetben gyorsan nevetségessé válik. Betegségem kellős közepén nem hiányzott ez az idegborzoló közjáték, de a nagykátái jobbikosok érdekében is bízom abban, hogy az ügy nem kerül bíróság elé, hiszen végső soron semmi törvénybe ütköző fejlemény nem volt; mindössze egy agresszív zsidó társaság próbálta ily módon kiélni a magyarság iránti főbiáját, s mindenekelőtt azt kifejezni, hogy itt már valamennyi vonalon az ő szándékuk érvényesül.

Lábadozásom idején, a szegedi Sebészeti Klinikán hallottam először valakitől a gyógyhatású **Mofettáról**, aminek magam is utánanézttem egy internetes keresőben. Úgy éreztem, hogy a dolgot nekem találták ki, s inkább használni fog, mint ártani, ha megpróbálkozom vele. Tekintve, hogy a kezelés legalább 15 napos, ilyen hosszú időre – pénztelenségemet alapul véve – szállást, étkezést, gyógy-ellátást fizetni, áthidalhatatlan szakadéknak tűnt számomra. Már-már lemondtam erről is, azzal a keserű érzéssel, hogy nálunk még az ilyen alapvető szükségleteket is csak a jómódúak engedhetik meg maguknak, amikor rám mosolygott a szerencse. Egy Parádfürdőn lakó, régi kedves barátom ugyan határozott segítséget nyújtott. Ő a **Palóc Piac** szervezőjeként és különböző kulturális programok patronálójaként bensőséges kapcsolatokat ápol **Mátraderecske** nemzeti érzelmű, fiatal polgármesterével, aki – munkásságomra tekintettel – rajta keresztül fölajánlotta, hogy ezt az időt töltssem el náluk az ő vendégeként, gyakorlatilag ingyen, ill. a TB által részlegesen támogatott, kötelező gyógyászati költségek megtérítésével. (Isten áldja meg a jó szívéért, s egyben itt mondok köszönetet aranyos szállásadóimnak is.) Így már könnyedén megszereztem a szükséges orvosi beutalót, s a megfelelő időpont kiválasztása után elutaztam a helyszínre.

Kézenfekvő, ha Európa vagy a világ más szögletében lenne egy ilyen fantasztikus hely, akkor bizonyára eget-földet megrengető propaganda kísérné, s aligha kétséges, hogy még az Óperenciás-tengeren s az Üveghegyeken túlról is a csodájára járnának a gyógyulni vágyó betegek. Nálunk meg alig hallani róla elvéve, noha igazán megérdemelné, hogy szélteben-hosszában hirdessék, reklámozzák, s emiatt bent legyen a köztudatban. Valóban ilyen gazdagok vagyunk, hogy értékeinket könnyedén ebek harmincadjára hagyjuk? Eredetileg geofizikus mérnök a végzettségem, s bár már régóta nem dolgozom kőolajkutató szakmában, ma is tisztában vagyok a vulkáni tevékenységekkel, s az ún. utóműködési folyamatokkal, pl. a mofettával, ami különböző gőzök és gázok kiáramlását jelenti. Mint az eléggé ismert, a Mátra alapvetően vulkáni hegység, s ebből fakad a derecskei enyhén radioaktív (radon-izotóp) széndioxid (CO₂) feltörés is. Akadnak hasonló jelenségek Erdélyben is, ám ott inkább kénes, kénhidrogénes szivárgások fordulnak elő, de a mátraihoz fogható, kifejezetten értágító hatású természeti jelenség nincs több a Kárpát-medencében. (A **kapuvári** kórházban működik még hasonló, azonban itt a CO₂ gázt mesterségesen állítják elő úgy, hogy szárazjégre forró vizet engednek.)

Mátraderecske Heves megye egyik legszebb részén fekszik, a hegyek északkeleti lábainál (Gyöngyöستől és Egertől nagyjából egyenlő távolságra), ahol azok már dombokká szelídülnek, s ahonnan tiszta időben lenyűgöző panoráma nyílik a Kékestető és egyéb csúcsok felé. A 2000 fős ősi, patinás palóc település 700 éves múltra tekinthet vissza. Neve már a XIV. században feltűnik egy pápai jegyzékben s egyéb oklevelekben. Nevezetessége a **Kanászvár**, melynek jellegzetes, éllel ellátott henger alakú tornyát a tatárjárás után emelték, és még ma is dacol az idővel. A község

központjában levő, középkori eredetű *katolikus templom*ot lebontották, majd a XVIII. század végén vegyes stílusban (neobarokk, klasszicista) varázsolták újjá, melyet éppen mostanában tataroznak kívül és belül. A határban már a XIX. században tégláégetés folyt, melynek nyomán rövidesen egy ma is működő *téglagyár*at építettek. A falu lakói büszkék palóc származásukra. Szokásaikban, ünnepeikben szorgalmasan őrzik hagyományait, melynek egyik példája a nyaranként megrendezett *Párnafesztivál*, ahol énekkel, tánccal, fergeteges felvonulással mulatják az időt a résztvevők. A Hevesi Háziipari Szövetkezet által üzemeltetett *Népművészeti Ház*ban a látogatók megismerhetik és kipróbálhatják a szövés mesterségét. A kiállítás bemutatja a helyi kézművesség termékeit (párnahuzatok, takarók, terítők, viseletek, kerámiák), melyek közül több meg is vásárolható. Az idegenforgalmi nevezetességek közé tartozik a *Kincses Strandfürdő* is, mely megújult külsővel várja a vendégeket a nyári hónapokban; gyógyvize főként reumatikus betegségek kezelésére alkalmas. A falu fölött, egy vele átellenben emelkedő magaslaton található még egy üdülő telep, ahol a nem állandó lakosok változatos stílusú és nagyságú vikendházai sorakoznak. Utoljára hagytam a legfontosabbat, a széndioxidos szárazfürdőt, mely eredményesen alkalmazható az érszűkületben, magas vérnyomásban, reumában, mozgásszervi és cukorbetegségben, csontritkulásban szenvedők bajainak enyhítésére, megszüntetésére és rehabilitációjára.

A Mofetta egy modern, komplex orvosi terápiát nyújtó berendezésekkel is (pl. gyógygáz, mágneses gyűrű, ultrahang, gyógytorna, interferencia, gépi masszázs, rekeszes galván kezelések, EKG, doppler vizsgálat, wellness, szolárium stb.) felszerelt több szintes, kastély-szerű épület-együttes, ami az egyik domb tetején fekszik; közel a községi *Sportcsarnok*hoz, melynek vendégházában nyertem elszállásolást. Innen naponta egyszer jártam át egy kb. 30 perces kezelésre. Úgy emlegettük ilyenkor, hogy *megyünk a gázba*. Az alagsorban egyébként két egyforma *gázkamra* (pontosabban *gázgödör*!) áll rendelkezésre, de egyszerre csak ritkán használják őket (ha elég sok a vendég). A kör alakú gödör felül és oldalt nyitott (ezért nem nevezhető szabályos, zárt kamrának), alul és körben festett-lakkozott fagerendákkal, lécekkal bélelt, s 12 ülőhely van benne. Középen egy 3 lábú asztalka áll, melynek tetejébe torkollik egy kompresszoros gázelszívó cső, ami megakadályozza, hogy az ülő ember mellmagasságánál följebb tömény gáz kerülhessen, mert ennek huzamosabb belélegzése végső soron halált okozhat (lásd még holokausztt!). Tudvalevő, hogy a széndioxid nehezebb a levegőnél, ezért azzal csak minimálisan keveredik, de inkább fajsúly szerint elkülönül tőle. Tehát a biztonsági szabályok betartásával (tilos lehajolni, élénken mozogni, a tartóövet mindenkinek be kell kapcsolni, továbbá az alacsonyabb termetűek csak párnára ülhetnek stb.) a dolog abszolút veszélytelen, s otlétem alatt nem is volt semmilyen baleset. A gázban persze jóízűen elbeszélgettünk, tréfálkoztunk egymással (a közönség részben állandó, részben változó volt), hogy mulassuk a lassan vánszorgó időt. Érdekes volt megtapasztalni, hogy a már legalább 5-6 kezelésen átesettekhez képest eleinte „zöldfülünek” számítottunk, aztán fokozatosan mi lettünk a sokat látott „dörzsöltek”, a későbbi újoncokhoz képest. A betegek többsége kedvezően értékelte a gázkamrák hatását; találkoztam olyanokkal is, akik megbecsült törzsvendégnek számítanak. (Ez a többszörös, „törzskönyvezett” holokauszttal élmenye, lásd még Gyurcsány gyakori bérmálkozását!) A magam részéről már 4-5 kúra után kezdtem érezni a jótékony eredményt, de a javulás csúcspontját a hazatérésem utáni hetekben értem el, gáz nélkül, otthon.

Teljes gyógyulásom érdekében valószínűleg vissza kell még tennem néhányszor az immár számomra sem elérhetetlen mátraderecskei Mofettába. A medve nem játék, mondja bajsza alól hamiskásan a székely. Én viszont szeretném roppant komolyan befejezni a soraimat. Most már csak azon töprengök, hogy a „vészorkorszak” néhai munkatáborait megjárt „derék túlélőkhöz” hasonlóan kaphatok-e valamilyen *holokausztt-kárpótlást*. Elvégre, ha őket megilleti, akkor én is jogot formálhatok rá, méghozzá hetediziglen. Csupán az a bökkenő, hogy kívánsággal melyik szervezethez (netán a Mazsihiszhez?), hatósághoz vagy ombudsmani irodához fordulhatok, „esélyegyenlőségem” érvényesítése érdekében. Ha szépen megkérem, segítene ebben valaki?

A Mofetta épülete kívülről, a főbejárat felől

A Mofetta belső szerkezete (időszaki kiállítások)

A bejáráti fogadó csarnok

A gázkamra, pontosabban gázgödör részlete a lejárati falépcső felől

A Mofetta wellness részlege
(A fotók a Mofetta honlapjáról átvéve, saját felirattal ellátva.)

Történelmi előadás az MVSZ székházában

Cím: **Históriánk dicső fejezetei és végzetes nemzeti tragédiáink**

Előadó: **Siklósi András** költő, író, a Turul Szövetség elnöke

Időpont: 2014-04-28-án (hétfő) 17 órakor

Helyszín: Magyarok Háza, Bartók terem (Budapest V. ker. Semmelweis u. 1-3.)

Meghívó és rendező szervezet: a Szent László Magyarságtudományi Akadémia keretében a Herman Ottó Társaság

A belépés **ingyenes**. A helyszínen megvásárolhatók Siklósi András korábbi előadásainak DVD és CD felvételei. A rendezvényre minden nemzeti érzelmű és történelmünk, kultúránk, sorskérdéseink iránt érdeklődő honfitársunkat szeretettel hívjuk és várjuk.

Az előadás – ígéret szerint – a www.mvsz.hu honlapra kattintva (bejelentkezés után) a világhálón is elérhető lesz egyenes adásban.

Nemzetstratégiai előadás az MVSZ székházában

Cím: **A halál torkából a magyar újjászületésig**

Előadó: **Siklósi András** költő, író, a Turul Szövetség elnöke

Időpont: 2014-05-05-én (hétfő) 17 órakor

Helyszín: Magyarok Háza, Bartók terem (Budapest V. ker. Semmelweis u. 1-3.)

Meghívó és rendező szervezet: a Szent László Magyarságtudományi Akadémia keretében a Herman Ottó Társaság

A belépés **ingyenes**. A helyszínen megvásárolhatók Siklósi András korábbi előadásainak DVD és CD felvételei. A rendezvényre minden nemzeti érzelmű és történelmünk, kultúránk, sorskérdéseink iránt érdeklődő honfitársunkat szeretettel hívjuk és várjuk.

Az előadás – ígéret szerint – a www.mvsz.hu honlapra kattintva (bejelentkezés után) a világhálón is elérhető lesz egyenes adásban.

Melléklet-5.

DVD-, CD- és könyv-ajánlataim

1.) Beszélgetés vitéz Siklósi Andrásal időszerű nemzetpolitikai kérdésekről, 3 részben

A mosonmagyaróvári televízióban készült kiváló 3 órás felvétel szinte minden fontos problémánkat felöleli, s a maga nemében valódi szenzáció.

A **dupla** DVD ára belföldre **4000 Ft**, külföldre (légipostával) **35 euro**. Ismerje meg Ön is ezt a gondolatgazdag, szókimondó, az élet dzsungelében világosan eligazító interjút, s lepje meg vele barátait, ismerőseit is!

2.) Siklósi András: A pusztulástól a magyar újjászületésig

2 órás előadás a magyar történelmi tragédiákról, küzdelmeikről, jelenkori helyzetünkről és nemzeti föltámadásunk esélyeiről.

A DVD ára belföldre **3000 Ft**, külföldre (légipostával) **30 euro**.

3.) Siklósi András: *A magyar örökség visszaszerzése*

2 órás előadás elveszett és elbitorolt nemzeti értékeinkről, kultúrkincseinkről, szakrális hagyományainkról, valamint megtépzott önképünkről és küldetésstudatunkról.

A DVD ára belföldre **3000 Ft**, külföldre (légi postával) **30 euro**.

4.) Siklósi András: *A magyarság sajátos küldetése és legfőbb kerékkötői*

+ **Toroczkai László**: *A nemzeti ellenállás múltja, jelene és jövője*

Két 1,5 órás előadás hangfelvétele a Szegedi Közéleti Kávéház Nemzetpolitikai Klubjában, melyek népünk égető sorskérdéseit tárgyalják.

A 3 órás CD ára belföldre **2000 Ft**, külföldre (légi postával) **25 euro**.

5.) Siklósi András: *A trianoni nemzetgyilkosság előzményei és következményei*

Az 1,5 órás előadás részletesen és nagy időtávlatokban vesézi ki legnagyobb nemzeti tragédiánk okait és megoldási lehetőségeit.

A DVD ára belföldre **3000 Ft**, külföldre (légi postával) **30 euro**.

6.) Siklósi András: *3 nagy hatású előadás a Magyar Szigeten és a Székely Szigeten*

– **A**) A magyar nemzet ősi öröksége, földi és égi küldetése (1,5 óra)

– **B**) A Szent Korona, a Szentkorona-értékrend és a magyar alkotmányosság (1,5 óra)

– **C**) Imádság ünnepért – irodalmi est (1,5 óra)

A 4,5 órás DVD ára belföldre **4000 Ft**, külföldre (légi postával) **35 euro**.

7.) **Forrás a rejtekből** – *a Keresztény Kulturális Akadémia szépirodalmi antológiája,*

benne Siklósi András nyertes pályázatából közölt versekkel és prózával.

A könyv ára (csak belföldre!) **2000 Ft** (ebből 400 Ft a postaköltség).

Valamennyi (saját célra és ajándékozásra egyaránt alkalmas anyag) **megrendelhető az alábbi címen:**

Siklósi András, 6723 Szeged, Becsei u. 3.

Tel.: 62/890-564, mobil: 20/443-1830, e-mail: siklosi.andras@digikabel.hu vagy vsiklosia@gmail.com

(A megjelölt árak a postaköltséget is tartalmazzák.) Kérem a szükséges összegeket belföldi (rózsaszínű) postai utalványon előre feladni, ill. külföldről a valutát közvetlenül a bankszámlámra utalni:

OTP Bank NyRt. Dél-Alföldi Régió, H-6720 Szeged, Takaréktár u. 7.

IBAN number: HU89 1177 3353 0112 5766 0000 0000

BIC (SWIFT) code: OTPVHUHB

Vásárlásukkal az általam vezetett Turul Szövetséget is támogatják, amit előre is köszönünk.

Kedvezmény: Aki a teljes kínálatot megrendeli (belföldre), 21000 Ft helyett csak 20000 Ft-ot kell fizetnie, tehát 1000 Ft engedményt kap.